

॥ अटुसंढदलकुषु ढुखणुठ सुधु ॥

ऑफुरकल

Yogiji Shreni

200 Verses
Gujarati

Satsang Pravrutti Central Office, Africa

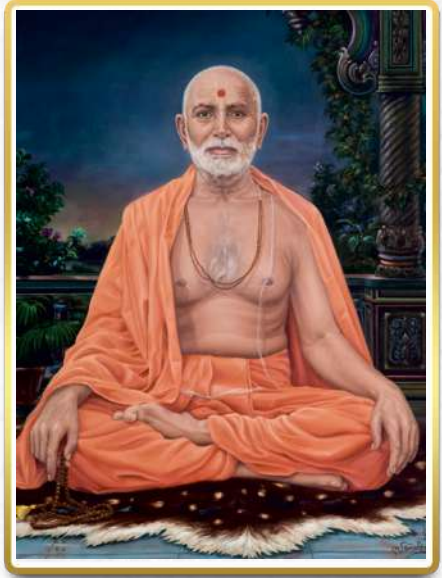
|| Shri Swaminarayan Vijayate ||

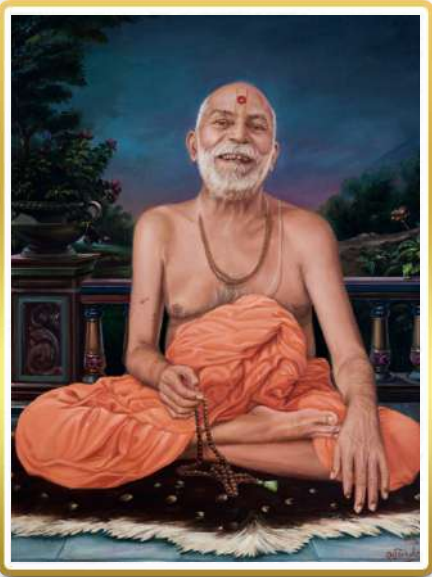
Bhagwan Swaminarayan and Aksharbrahman Gunatitanand Swami
(Shri Akshar-Purushottam Maharaj)

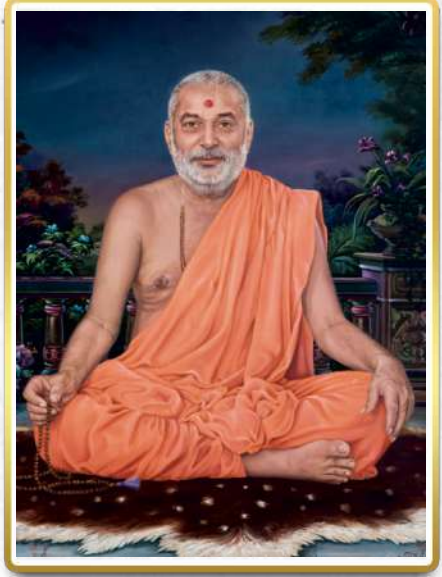
**Brahmaswarup
Bhagatji Maharaj**

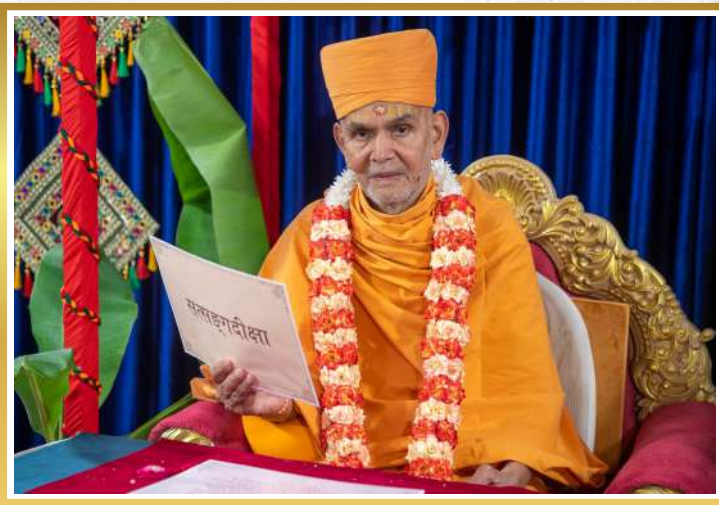
**Brahmaswarup
Shastriji Maharaj**

**Brahmaswarup
Yogiji Maharaj**

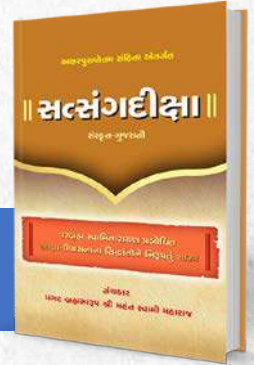

**Brahmaswarup
Pramukh Swami Maharaj**

Pragat Brahmaswarup Mahant Swami Maharaj

I CAN, I WILL, I MUST
 (C W M)
 Sadhu Keshajivandas

Goal: Memorize 200 Shloks

Date	Milestone	Mukhpath Shloks	Total Shloks
Sunday, 28 Mar 2021	Pragji Bhakta Jayanti	48	48
Sunday, 25 Apr 2021	Swaminarayan Jayanti	32	80
Sunday, 06 Jun 2021	Yogi Jayanti	60	140
Sunday, 11 Jul 2021	Final Round -1	60	200
Sunday, 18 Jul 2021	Final Round -2	Revision	200

१. स्वामिनारायण भगवान् એટલે કે સાક્ષાત્ અક્ષરપુરુષોત્તમ મહારાજ સર્વને પરમ શાંતિ, આનંદ અને સુખ અર્પે. (૧)

Swāminārāyaṇ Bhagwān eṭale ke sākṣhāt Akṣhar-Puruṣhottam Mahārāj sarvane param shānti, ānand ane sukh arpe. (1)

૨. આ દેહ મુક્તિનું સાધન છે, કેવળ ભોગનું સાધન નથી. દુર્લભ અને નાશવંત એવો આ દેહ વારંવાર મળતો નથી. (૨)

Ā deh muktinu sādhan chhe, keval bhognu sādhan nathī. Durlabh ane nāshvant evo ā deh vāramvār maḷato nathī. (2)

૩. લૌકિક વ્યવહાર તો દેહના નિર્વાહ માટે છે. તે આ મનુષ્ય જન્મનું પરમ લક્ષ્ય નથી. (૩)

Laukik vyavahār to dehnā nirvāh māṭe chhe. Te ā manuṣhya janmanu param lakṣhya nathī. (3)

૪-૫. સર્વ દોષોને ટાળવા, બ્રહ્મસ્થિતિને પામવા અને ભગવાનની ભક્તિ કરવા આ દેહ મળ્યો છે. આ બધું સત્સંગ કરવાથી અવશ્ય પ્રાપ્ત થાય છે. આથી મુમુક્ષુઓએ સદાય સત્સંગ કરવો. (૪-૫)

Sarva doṣhone ṭālavā, brahma-sthitine pāmavā ane Bhagwānnī bhakti karavā ā deh maḷyo chhe. Ā badhu satsang karavāthī avashya prāpta thāya chhe. Āthī mumukṣhuoe sadāya satsang karavo. (4-5)

૬. તેથી પરબ્રહ્મ સ્વામિનારાયણે આ લોકમાં સાક્ષાત્ અવતરીને આ દિવ્ય સત્સંગની સ્થાપના કરી. (૬)

Tethī Parabrahma Swāminārāyaṇe ā lokmā sākṣhāt avatarīne ā divya satsangnī sthāpanā karī. (6)

७. आ सत्संगनुं ज्ञान मुमुक्षुओने थाय अेवा शुभ आशयथी 'सत्संगदीक्षा' अे नामनुं शास्त्र रयवामां आवे छे. (७)

Ā satsangnu gnān mumukṣhuone thāya evā shubh āshayathī 'Satsang-Dikṣhā' e nāmnū shāstra rachavāmā āve chhe. (7)

८-८. सत्य अेवा आत्मानो संग करवो, सत्य अेवा परमात्मानो संग करवो, सत्य अेवा गुरुनो संग करवो अने सख्खास्त्रनो संग करवो अे सत्संगनुं सायुं लक्ष्ण ज्ञाणवुं. आवो दिव्य सत्संग करनार मनुष्य सुभी थाय छे. (८-८)

Satya evā ātmāno sang karavo, satya evā Paramātmāno sang karavo, satya evā guruno sang karavo ane sachchhāstrano sang karavo e satsangnu sāchu lakṣhaṇ jāṇavu. Āvo divya satsang karanār manuṣhya sukhī thāy chhe. (8-9)

१०. दीक्षा अेटले दृढ संकल्प, श्रद्धाअे सहित अेवो अयण निश्चय, सम्यक् समर्पण, प्रीतिपूर्वक निष्ठा, व्रत अने दृढ आशरो. (१०)

Dikṣhā eṭale dṛuḍh sankalp, shraddhāe sahit evo achal nishchay, samyak samarpaṇ, prīti-pūrvak niṣṭhā, vrat ane dṛuḍh āsharo. (10)

११. स्वामिनारायण भगवानने विषे अनन्य, दृढ अने परम भक्ति माटे आश्रयदीक्षा मंत्र ग्रहण करी सत्संग प्राप्त करवो. (१८)

Swāminārāyaṇ Bhagwāne viṣhe ananya, dṛuḍh ane param bhakti māṭe āshraya-dikṣhā-mantra grahaṇ karī satsang prāpta karavo. (18)

१२. आश्रयदीक्षा मंत्र आ प्रमाणे छे:

धन्योस्मि पूर्णकामोस्मि निष्पापो निर्भयः सुभी।
अक्षरगुरुयोगेन स्वामिनारायणश्रयात्॥ (१८)

Āshraya-dīkṣhā mantra ā pramāṇe chhe:

Dhanyosmi pūrṇakāmosmi niṣhpāpo nirbhayah sukhī |

Akṣhara-guru-yogena Swāminārāyaṇ-āshrayāt || (19)

१३. आ संसारमां ब्रह्मस्वरूप गुरु विना जवनमां ब्रह्मविद्यानो तत्त्वे करीने साक्षात्कार न थई शके. (२२)

Ā sansārmā brahmaswarūp guru vinā jīvanmā brahma-vidyāno tattve karīne sākshātkār na thāī shake. (22)

१४. अक्षरब्रह्म गुरु विना परमात्मानो उत्तम निर्विकल्प निश्चय न थई शके तथा पोताना आत्माने विषे ब्रह्मभाव पण प्राप्त न थई शके. (२३)

Akṣharbrahma guru vinā Paramātmāno uttam nirvikalp nishchay na thāī shake tathā potānā ātmāne viṣhe brahmabhāv paṇ prāpta na thāī shake. (23)

१५. ब्रह्मस्वरूप गुरु विना यथार्थ भक्ति पण न थई शके, परम आनंदनी प्राप्ति न थाय अने त्रिविध तापनो नाश पण न थाय. (२४)

Brahmaswarūp guru vinā yathārth bhakti paṇ na thāī shake, param ānandnī prāpti na thāy ane trividh tāpano nāsh paṇ na thāy. (24)

१६. आथी सर्व अर्थनी सिद्धि करे तथा परमात्मानो अनुभव करावे तेवा प्रत्यक्ष अक्षरब्रह्म गुरुनो आशरो सदाय करवो. (२५)

Āthī sarva arthnī siddhi kare tathā Paramātmāno anubhav karāve tevā pratyakṣ Akṣharbrahma guruno āsharo sadāy karavo. (25)

१७. अक्षराधिपति स्वामिनारायण भगवान साक्षात् परमात्मा परब्रह्म पुरुषोत्तम हरि छे. (८६)

Akṣharādhipati Swāminārāyaṇ Bhagwān sākṣhāt Paramātmā
Parabrahma Puruṣhottam Hari chhe. (96)

१८. એ એક જ આપણા સદા પરમ ઉપાસ્ય ઈષ્ટદેવ છે. તેમની જ અનન્ય ભાવે
સદા ભક્તિ કરવી. (૯૭)

E ek ja āpaṇā sadā param upāsyā iṣṭadev chhe. Temanī ja
ananya bhāve sadā bhakti karavī. (97)

१૯. ગુણાતીતાનંદ સ્વામી સાક્ષાત્ સનાતન અક્ષરબ્રહ્મ છે. એ અક્ષરબ્રહ્મની પરંપરા
આજે પણ વિરાજમાન છે. (૯૮)

Guṇātītānand Swāmī sākṣhāt sanātan Akṣharbrahma chhe. E
Akṣharbrahmanī paramparā āje paṇ virājamān chhe. (98)

૨૦. સંપ્રદાયમાં ગુણાતીતાનંદ સ્વામીથી આરંભાયેલ ગુરુપરંપરામાં આવેલ પ્રગટ
અક્ષરબ્રહ્મ એ એક જ આપણા ગુરુ છે. (૯૯)

Sampradāymā Guṇātītānand Swāmīthī ārambhāyel guru-
paramparāmā āvel pragaṭ Akṣharbrahma e ek ja āpaṇā guru
chhe. (99)

૨૧. આપણા ઈષ્ટદેવ એક જ છે, ગુરુ એક જ છે અને સિદ્ધાંત પણ એક જ છે -
એમ આપણી સદા એકતા છે. (૧૦૦)

Āpaṇā iṣṭadev ek ja chhe, guru ek ja chhe ane siddhānt paṇ ek
ja chhe em āpaṇī sadā ekatā chhe. (100)

૨૨. બ્રહ્મવિદ્યારૂપ, વૈદિક અને સનાતન એવા દિવ્ય અક્ષરપુરુષોત્તમ સિદ્ધાંતને
જાણવો. (૧૦૧)

Brahma-vidyārūp, Vaidik ane sanātan evā divya Akṣhar-
Puruṣhottam siddhāntne jāṇavo. (101)

૨૩-૨૪. જીવ, ઈશ્વર, માયા, અક્ષરબ્રહ્મ તથા પરબ્રહ્મ એ પાંચ તત્ત્વો સદાય ભિન્ન છે, નિત્ય છે, સત્ય છે એમ મુમુક્ષુઓએ જાણવું - એમ સ્વયં સ્વામિનારાયણ ભગવાને સ્પષ્ટ સિદ્ધાંત કર્યો છે. (૧૦૨-૧૦૩)

Jīv, īshwar, māyā, Akṣharbrahma tathā Parabrahma e pānch tattvo sadāy bhinna chhe, nitya chhe, satya chhe em mumukṣhuoe jāṇavu - em swayam Swāminārāyaṇ Bhagwāne spaṣṭha siddhānt karyo chhe. (102-103)

૨૫. તેમાં અક્ષર અને પુરુષોત્તમ એ બે સદાય માયાથી પર છે અને જીવો તથા ઈશ્વરોની મુક્તિ તેમના યોગથી થાય છે. (૧૦૪)

Temā Akṣhar ane Puruṣhottam e be sadāy māyāthī par chhe ane jīvo tathā īshwaronī mukti temanā yogthī thāy chhe. (104)

૨૬. પરમાત્મા પરબ્રહ્મ સદા અક્ષરબ્રહ્મથી પર છે અને અક્ષરબ્રહ્મ પણ તે પરમાત્માની નિત્ય દાસભાવે સેવા કરે છે. (૧૦૫)

Paramātmā Parabrahma sadā Akṣharbrahmthī par chhe ane Akṣharbrahma paṇ te Paramātmānī nitya dāsabhāve sevā kare chhe. (105)

૨૭. ભગવાન સદાય સર્વકર્તા, સાકાર, સર્વોપરી છે અને મુમુક્ષુઓની મુક્તિ માટે હંમેશાં પ્રગટ રહે છે. (૧૦૬)

Bhagwān sadāy sarva-kartā, sākār, sarvoparī chhe ane mumukṣhuonī mukti māṭe hammeshā pragaṭ rahe chhe. (106)

૨૮. અક્ષરબ્રહ્મસ્વરૂપ ગુરુ દ્વારા ભગવાન પોતાનાં સકળ ઐશ્વર્યો સહિત, પરમાનંદ અર્પતાં થકાં સદાય પ્રગટ રહે છે. (૧૦૭)

Akṣharbrahma-swarūp guru dvārā Bhagwān potānā sakal aishvaryo sahit, paramānand arpatā thakā sadāy pragaṭ rahe chhe. (107)

૨૯. અક્ષરબ્રહ્મ ગુરુને વિષે દૃઢ પ્રીતિ અને આત્મબુદ્ધિ કરવી. તેમને વિષે પ્રત્યક્ષ ભગવાનનો ભાવ લાવીને ભક્તિએ કરીને તેમની સેવા તથા ધ્યાન કરવાં. (૧૦૮)

Akṣharbrahma gurune viṣhe dṛuḍh prīti ane ātmabuddhi karavī. Temane viṣhe pratyakṣ Bhagwāno bhāv lāvīne bhaktie karīne temanī sevā tathā dhyān karavā. (108)

૩૦-૩૧. સ્વામિનારાયણ મંત્ર દિવ્ય, અલૌકિક અને શુભ મંત્ર છે. સ્વયં શ્રીહરિએ આ મંત્ર આપ્યો છે. સર્વ ભક્તોએ તેનો જપ કરવો. આ મંત્રમાં 'સ્વામિ' શબ્દથી અક્ષરબ્રહ્મને સમજવા અને 'નારાયણ' શબ્દથી તે અક્ષરબ્રહ્મથી પર એવા પુરુષોત્તમને સમજવા. (૧૦૯-૧૧૦)

Swāminārāyaṇ mantra divya, alaukik ane shubh mantra chhe. Swayam Shriharie ā mantra āpyo chhe. Sarva bhaktoe teno jap karavo. Ā mantramā 'Swāmi' shabdathī Akṣharbrahmane samajavā ane 'Nārāyaṇ' shabdathī te Akṣharbrahmathī par evā Puruṣhottamne samajavā. (109-110)

૩૨-૩૫. આ સિદ્ધાંત ભગવાન સ્વામિનારાયણે આ લોકમાં પ્રબોધ્યો. ગુણાતીત ગુરુઓએ તેનું દિગંતમાં પ્રવર્તન કર્યું. શાસ્ત્રીજી મહારાજે તેને મૂર્તિમાન કર્યો. ગુરુઓના જીવનચરિત્ર-ગ્રંથોમાં તેની પુનઃ દૃઢતા કરાવવામાં આવી. આ સિદ્ધાંતને ગુરુહરિ પ્રમુખસ્વામી મહારાજે પોતાના હસ્તાક્ષરથી લખી સ્થિર કર્યો. સાક્ષાત્ ગુરુહરિના પ્રસંગથી આ સિદ્ધાંત જીવનમાં પ્રાપ્ત કરી શકાય છે. તે આ સનાતન મુક્તિપ્રદ સિદ્ધાંતને જ દિવ્ય 'અક્ષરપુરુષોત્તમ દર્શન' કહેવામાં આવે છે. (૧૧૧-૧૧૪)

Ā siddhānt Bhagwān Swāminārāyaṇe ā lokmā prabodhyo. Guṇātīt guruoe tenu digantmā pravartan karyu. Shāstrījī Mahārāje tene mūrtimān karyo. Guruonā jīvan-charitra-granthomā tenī punah dṛuḍhatā karāvavāmā āvī. Ā siddhāntne

guruhari Pramukh Swāmī Mahārāje potānā hastākṣharthī lakhī sthir karyo. Sākṣhāt guruharinā prasangthī ā siddhānt jīvanmā prāpt karī shakāy chhe. Te ā satya sanātan muktuprad siddhāntne ja divya 'Akṣhar-Puruṣhottam Darshan' kahevāmā āve chhe. (111-114)

३६. आवा परम दिव्य सिद्धांतनुं चिंतवन करतां करतां निष्ठाथी अने आनंद-
उत्साहपूर्वक सत्संग करवो. (११५)

Āvā param divya siddhāntnu chintavan karatā karatā niṣṭhāthī ane ānand-utsāh-pūrvak satsang karavo. (115)

३७. त्रश देहथी विलक्षण अेवा पोताना आत्माने विषे ब्रह्मरूपनी विभावना करी
सदैव परब्रह्मनी उपासना करवी. (११६)

Traṣ dehthī vilakṣhaṇ evā potānā ātmāne viṣhe brahmarūpnī vibhāvanā karī sadaiv Parabrahmanī upāsana karavī. (116)

३८. भगवान तथा गुरुने विषे मनुष्यभाव न जोवो, कारण के अक्षर अने पुरुषोत्तम
अंने मायाथी पर छे, दिव्य छे. (१३१)

Bhagwān tathā gurune viṣhe manuṣhyabhāv na jovo. Kāraṇ ke Akṣhar ane Puruṣhottam banne māyāthī par chhe, divya chhe. (131)

३९. भगवान तथा गुरुने विषे विश्वास दृढ करवो, निर्बलतानो त्याग करवो, धीरज
राखवी तथा भगवाननुं बल राखवुं. (१३२)

Bhagwān tathā gurune viṣhe vishvās dṛuḍh karavo, nirbaltāno tyāg karavo, dhīraj rākhavī tathā Bhagwānnu bal rākhavu. (132)

४०. मुमुक्षुओअे प्रत्यक्ष अक्षरब्रह्म गुरुनो प्रसंग सदा परम प्रीति अने दिव्यभावथी
करवो. (१३४)

Mumukṣhuoe pratyakṣh Akṣharbrahma guruno prasang sadā param prīti ane divyabhāvthī karavo. (134)

४१. अक्षरब्रह्मस्वरूप गुरुने विषे दृढ प्रीति अे ज ब्राह्मी स्थिति तथा भगवानना साक्षात्कारने पामवानुं साधन छे. (१३५)

Akṣharbrahma-swarūp gurune viṣhe dṛuḍh prīti e ja brāhmī sthiti tathā Bhagwānā sākṣhātkārne pāmavānu sādhan chhe. (135)

४२. अक्षरब्रह्म गुरुना गुणो आत्मसात् करवा माटे तथा परब्रह्मनी अनुभूति माटे अक्षरब्रह्म गुरुना प्रसंगोनुं सदाय मनन करवुं. (१३६)

Akṣharbrahma gurunā guṇo ātmasāt karavā māṭe tathā Parabrahmanī anubhūti māṭe Akṣharbrahma gurunā prasangonu sadāy manan karavu. (136)

४३. मन-कर्म-वचने गुरुहरिनुं सदा सेवन करवुं अने तेमने विषे प्रत्यक्ष नारायणस्वरूपनी भावना करवी. (१३७)

Man-karma-vachane guruharinu sadā sevan karavu ane temane viṣhe pratyakṣh Nārāyaṇswarūpnī bhāvanā karavī. (137)

४४. सत्संगीअे क्यारेय बणरहित वात सांभणवी नही अने करवी पण नही. हुंमेशां बण भरेली वातो करवी. (१३८)

Satsangīe kyārey baḷ-rahit vāt sāmbhaḷavī nahī ane karavī paṇ nahī. Hammeshā baḷ bhareli vāto karavī. (138)

४५. प्रेमे करीने तथा आदर थकी ब्रह्म अने परब्रह्मना भडिमाननी तथा तेमना संबंधवाणाना भडिमाननी वातो निरंतर करवी. (१३९)

Preme karīne tathā ādar thakī Brahma ane Parabrahmanā mahimānī tathā temanā sambandh-vāḷānā mahimānī vāto nirantar karavī. (139)

૪૬. મુમુક્ષુએ સત્સંગીઓને વિષે સુદૃઢભાવ, દિવ્યભાવ તથા બ્રહ્મભાવ રાખવા. (૧૪૦)

Mumukshue satsangīone viṣhe suhṛudbhāv, divyabhāv tathā brahmabhāv rākhavā. (140)

૪૭-૪૮. પરમાત્મા પરબ્રહ્મ સ્વામિનારાયણ ભગવાન, અક્ષરબ્રહ્મસ્વરૂપ ગુણાતીત ગુરુ, તેમણે આપેલ દિવ્ય સિદ્ધાંત તથા તેમના આશ્રિત ભક્તોનો વિવેકે કરીને સદાય પક્ષ રાખવો. (૧૪૧-૧૪૨)

Paramātmā Parabrahma Swāminārāyaṇ Bhagwān, Akṣharbrahma-swarūp guṇātīt guru, temaṇe āpel divya siddhānt tathā temanā āshrit bhaktono viveke karīne sadāy pakṣh rākhavo. (141-142)

૪૯. પ્રતિદિન સ્થિર ચિત્તે અંતદૃષ્ટિ કરવી કે હું આ લોકમાં શું કરવા આવ્યો છું? અને શું કરી રહ્યો છું? (૧૪૫)

Pratidin sthir chitte antardruṣṭī karavī ke hu ā lokmā shu karavā āvyo chhu? Ane shu karī rahyo chhu? (145)

૫૦. ‘અક્ષરરૂપ થઈને હું પુરુષોત્તમની ભક્તિ કરું’ એમ પોતાના લક્ષ્યનું ચિંતન આળસ રાખ્યા વગર રોજ કરવું. (૧૪૬)

‘Akṣharrūp thaīne hu Puruṣhottamnī bhakti karu’ em potānā lakṣhyānu chintan āḷas rākhyā vagar roj karavu. (146)

૫૧-૫૨. આ સ્વામિનારાયણ ભગવાન સર્વકર્તાહર્તા છે, સર્વોપરી છે, નિયામક છે. તેઓ મને અહીં પ્રત્યક્ષ મળ્યા છે. આથી જ હું ધન્ય છું, પરમ ભાગ્યશાળી છું, કૃતાર્થ છું, નિઃશંક છું, નિશ્ચિંત છું અને સદા સુખી છું. (૧૪૭-૧૪૮)

Ā Swāminārāyaṇ Bhagwān sarva-kartā-hartā chhe, sarvoparī chhe, niyāmak chhe. Teo mane ahī pratyakṣh malyā chhe. Āthī ja hu dhanya chhu, param bhāgyashālī chhu, kṛtārth chhu, nihshank chhu, nishchint chhu ane sadā sukhī chhu. (147-148)

૫૩. આ રીતે પરમાત્માની દિવ્ય પ્રાપ્તિનું, મહિમાનું તથા તેમની પ્રસન્નતાનું ચિંતન દરરોજ સ્થિર ચિત્તે કરવું. (૧૪૮)

Ā rīte Paramātmānī divya prāptinu, mahimānu tathā temanī prasannatānu chintan dar-roj sthir chitte karavu. (149)

૫૪. પોતાના આત્માને ત્રણ દેહ, ત્રણ અવસ્થા તથા ત્રણ ગુણથી જુદો સમજી તેની અક્ષરબ્રહ્મ સાથે એકતાની વિભાવના પ્રતિદિન કરવી. (૧૫૦)

Potānā ātmāne traṇ deh, traṇ avasthā tathā traṇ guṇthī judo samajī tenī Akṣharbrahma sāthe ekatānī vibhāvanā pratidin karavī. (150)

૫૫. દરરોજ જગતના નાશવંતપણાનું અનુસંધાન કરવું અને પોતાના આત્માની નિત્યતા તથા સચ્ચિદાનંદપણાનું ચિંતવન કરવું. (૧૫૧)

Dar-roj jagatnā nāshavant-pañānu anusandhān karavu ane potānā ātmānī nityatā tathā sachchidānand-pañānu chintavan karavu. (151)

૫૬. જે થઈ ગયું છે, થઈ રહ્યું છે અને જે કાંઈ આગળ થશે, તે બધું જ સ્વામિનારાયણ ભગવાનની ઈચ્છાથી મારા હિત માટે જ થયું છે એમ માનવું. (૧૫૨)

Je thaī gayu chhe, thaī rahyu chhe ane je kāñī āgaḷ thashe te badhu ja Swāminārāyaṇ Bhagwānnī ichchhāthī mārā hit māte ja thayu chhe em mānavu. (152)

૫૭. માન, ઈર્ષ્યા, કામ, ક્રોધ ઈત્યાદિ દોષોનો આવેગ આવે ત્યારે ‘હું અક્ષર છું, પુરુષોત્તમનો દાસ છું’ એમ શાંત મને ચિંતવન કરવું. (૧૫૪)

Mān, īrṣhyā, kām, krodh ityādi doṣhono āveg āve tyāre 'Hu Akṣhar chhu, Puruṣhottamno dās chhu' em shānt mane chintavan karavu. (154)

૫૮. અને સર્વ દોષોનું નિવારણ કરનારા સાક્ષાત્ સ્વામિનારાયણ ભગવાન સદૈવ મારી સાથે છે એમ બળ રાખવું. (૧૫૫)

Ane sarva doṣhonu nivāraṇ karanārā sākṣhāt Swāminārāyaṇ Bhagwān sadaiv māri sāthe chhe em baḷ rākhavu. (155)

૫૯. અસત્ય ક્યારેય ન બોલવું, હિત કરે તેવું સત્ય બોલવું. અન્યનું અહિત કરે તેવું સત્ય પણ ન બોલવું. (૧૬૪)

Asatya kyārey na bolavu. Hit kare tevu satya bolavu. Anyanu ahit kare tevu satya paṇ na bolavu. (164)

૬૦. સુખમાં છકી ન જવું અને દુઃખમાં ઉદ્વેગ ન પામવો. કારણ કે બધું સ્વામિનારાયણ ભગવાનની ઈચ્છાથી પ્રવર્તે છે. (૧૬૯)

Sukhmā chhakī na javu ane dukhmā udveg na pāmavo. Kāraṇ ke badhu Swāminārāyaṇ Bhagwānnī ichchhāthī pravarte chhe. (169)

૬૧. કુમાર તથા યુવાન અવસ્થામાં વિશેષ સંયમ પાળવો. શક્તિનો નાશ કરે એવા અયોગ્ય સ્પર્શ, દૃશ્ય વગેરેનો ત્યાગ કરવો. (૨૧૩)

Kumār tathā yuvān avasthāmā viśheṣh sanyam pāḷavo. Shaktino nāsh kare evā ayogyā sparsh, ḍrūshya vagereno tyāg karavo. (213)

૬૨. ધર્મ-નિયમ પાળવાથી જીવન ઉન્નત થાય છે અને અન્યને પણ સદાચાર પાળવાની પ્રેરણા મળે છે. (૨૭૪)

Dharma-niyam pāḷavāthī jīvan unnat thāy chhe ane anyane paṇ sadāchār pāḷavānī preraṇā maḷe chhe. (274)

६३. शुभ तथा अशुभ प्रसंगोने विषे महिमाये सहित पवित्र सहजानंद नामावलीनो पाठ करवो. (२७६)

Shubh tathā ashubh prasangone viṣhe mahimāe sahit pavitra Sahajānand Nāmāvalīno pāṭh karavo. (276)

६४. अक्षरब्रह्मनुं साधर्म्य प्राप्त करी पुरुषोत्तमनी दासत्वावे लक्षित करवी अे मुक्ति मानवामां आवी छे. (२८१)

Akṣharbrahmanu sādharmaṃ prāpt karī Puruṣhottamnī dāsabhāve bhakti karavī e mukti mānavāmā āvī chhe. (291)

६५. भगवान सर्वकर्ता छे, दयालु छे, सर्वनुं रक्षण करनारा छे अने अे ज सदा मारां सर्वे संकटोना टाणनारा छे. (४४)

Bhagwān sarva-kartā chhe, dayālu chhe, sarvanu rakṣhan karanārā chhe ane e ja sadā mārā sarve sankṭonā ṭāṇanārā chhe. (44)

६६. भगवान जे करे ते सदाय सारा माटे डोय. तेमनी ईच्छा अे ज मारुं प्रारब्ध छे. तेओ ज मारा तारक छे. (४५)

Bhagwān je kare te sadāy sārā māṭe hoy. Temanī ichchhā e ja māru prārabdha chhe. Teo ja mārā tārak chhe. (45)

६७. मारां विघ्नो, पाप, दोष तथा दुर्गुणो अवश्य नाश पामशे. हुं अवश्य शांति, परम आनंद अने सुभ पामीश. (४६)

Mārā vighno, pāp, doṣh tathā durguṇo avashya nāsh pāmashe. Hu avashya shānti, param ānand ane sukh pāmīsh. (46)

६८. कारण के मने साक्षात् अक्षरपुरुषोत्तम महाराज भव्या छे. तेमना भणे हुं जरुं दुःखने तरी जईश. (४७)

Kāraṇ ke mane sākṣhāt Akṣhar-Puruṣhottam Mahārāj maḷyā chhe. Temanā baḷe hu jarūr dukhne tarī jāish. (47)

६८. आ रीते विचारनुं बण राणी आश्रित भक्त क्यारेय छिंमत न हारे अने भगवानना बणे आनंदमां रहे. (४८)

Ā rīte vichārnu baḷ rākhī āshrit bhakta kyārey himmat na hāre ane Bhagwānā baḷe ānandmā rahe. (48)

७०. निंदा, लज्जा, भय के मुश्केलीओने लीधे क्यारेय सत्संग, स्वामिनारायण भगवान, तेमनी भक्ति अने गुरुनो त्याग न करवो. (१२१)

Nindā, lajjā, bhay ke mushkelīone līdhe kyārey satsang, Swāminārāyaṇ Bhagwān, temanī bhakti ane guruno tyāg na karavo. (121)

७१. सत्संगनो आशरो पोताना दुर्गुणोने टाणवा, सद्गुणोने प्राप्त करवा अने पोताना परम कल्याण माटे करवो. (१२६)

Satsangno āsharo potānā durguṇone ṭāḷavā, sadguṇone prāpt karavā ane potānā param kalyāṇ māṭe karavo. (126)

७२. स्वामिनारायण भगवान तथा गुणातीत गुरुओनी प्रसन्नता प्राप्त करवा सदा सत्संगनो आशरो करवो. (१२७)

Swāminārāyaṇ Bhagwān tathā guṇātīt guruonī prasannatā prāpt karavā sadā satsangno āsharo karavo. (127)

७३. अहो! आपणने अक्षर अने पुरुषोत्तम बंने अही ज मण्या छे. तेमनी प्राप्तिना केइथी सत्संगना आनंदने सदाय माणवो. (१२८)

Aho! Āpaṇne Akṣhar ane Puruṣhottam banne ahī ja maḷyā chhe. Temanī prāptinā keṭhī satsangnā ānandne sadāy māṇavo. (128)

७४-७५. ભગવાન અને બ્રહ્મસ્વરૂપ ગુરુની આજ્ઞાનું સદાય પાલન કરવું. તેમની અનુવૃત્તિ જાણીને તેને દટપણે અનુસરવું. તેમની આજ્ઞા આળસ વગેરે મૂકીને પાળવી, તરત પાળવી; સદા આનંદ, ઉત્સાહ અને મહિમા સાથે તેમને રાજી કરવાના ભાવથી પાળવી. (૧૪૩-૧૪૪)

Bhagwān ane brahmaswarūp gurunī āgnānu sadāy pālan karavu. Temanī anuvṛutti jāṇīne tene ḍṛuḍhapaṇe anusaravu. Temanī āgnā ālas vagere mūkīne pālavī, tarat pālavī; sadā ānand, utsāh ane mahimā sāthe temane rājī karavānā bhāvthī pālavī. (143-144)

૭૬. પુરુષો ક્યારેય કુદૃષ્ટિએ કરીને સ્ત્રીઓને ન જુએ. તે જ રીતે સ્ત્રીઓ પણ કુદૃષ્ટિએ કરીને પુરુષોને ન જુએ. (૧૮૦)

Puruṣho kyārey kudṛuṣhtīe karīne strīone na jue. Te ja rīte strīo paṇ kudṛuṣhtīe karīne puruṣhone na jue. (180)

૭૭. ધર્મ અને સંસ્કારોનો નાશ કરે એવાં અશ્લીલ દૃશ્યો જેમાં આવતાં હોય તેવાં નાટકો કે ચલચિત્રો વગેરે ક્યારેય ન જોવાં. (૧૮૫)

Dharma ane sanskārono nāsh kare evā ashlīl ḍrushyo jemā āvatā hoy tevā nāṭako ke chal-chitro vagere kyārey na jovā. (185)

૭૮. આ લોકમાં સંગ બળવાન છે. જેવો સંગ હોય તેવું જીવન બને. આથી સારા મનુષ્યોનો સંગ કરવો. કુસંગનો સર્વથા ત્યાગ કરવો. (૨૧૬)

Ā lokmā sang baḷavān chhe. Jevō sang hoy tevu jīvan bane. Āthī sārā manuṣhyono sang karavo. Kusangno sarvathā tyāg karavo. (216)

૭૯. અક્ષરપુરુષોત્તમ મહારાજને વિષે દટ નિષ્ઠા રાખવી. તેમ છતાં કોઈ પણ અન્ય દેવોની નિંદા ન કરવી. (૨૫૨)

Akṣhar-Puruṣhottam Mahārājne viṣhe dṛuḍh niṣṭhā rākhavī.
Tem chhatā koī paṇ anya devonī nindā na karavī. (252)

८०. अन्य धर्मो, संप्रदायो के तेमना अनुयायीओने विषे द्वेष न करवो. तेमनी निंदा न करवी. तेमने सदा आदर आपवो. (२५३)

Anya dharmo, sampradāyo ke temanā anuyāyīone viṣhe dveṣh
na karavo. Temanī nindā na karavī. Temane sadā ādar āpavo.
(253)

८१. विपत्ति आवे त्यारे धीरज राखवी, प्रार्थना करवी, प्रयत्न करवो अने
अक्षरपुरुषोत्तम महाराजने विषे दृढ विश्वास राखवो. (२८०)

Vipatti āve tyāre dhīraj rākhavī, prārthanā karavī, prayatna
karavo ane Akṣhar-Puruṣhottam Mahārājne viṣhe dṛuḍh
vishvās rākhavo. (280)

८२. सारा झणने आपे तेवुं, उन्नति करे तेवुं अने उचित होय तेवुं ज साहस करवुं.
जे केवण पोताना मननुं अने लोकोनुं रंजन करे तेवुं साहस न करवुं. (२१४)

Sārā ḥaṇne āpe tevu, unnati kare tevu ane uchit hoy tevu ja sāhas
karavu. Je kevaḥ potānā mannu ane lokonu ranjan kare tevu
sāhas na karavu. (214)

८३-८४. श्रीहरिओ शुद्ध उपासना-भक्तिनां पोषण अने रक्षण माटे मंदिर निर्माणां
भक्तिनुं प्रवर्तन कर्युं. अने भगवाननी जेम ज तेमना उत्तम भक्त ओवा
अक्षरब्रह्मनी भगवाननी साथे सेवा करवा माटे आज्ञा करी. (८७-८८)

Shrīharie shuddha upāsana-bhaktinā poṣhaṇ ane rakṣhaṇ māṭe
mandir nirmāṇrūp bhaktinu pravartan karyu. Ane Bhagwānnī
jem ja temanā uttam bhakta evā Akṣharbrahmanī Bhagwānnī
sāthe sevā karavā māṭe āgnā karī. (87-88)

८५. अक्षरब्रह्म भगवानना उत्तम भक्त छे, कारण के तेओ नित्य मायापर छे अने नित्य भगवाननी सेवामां रममाण छीय छे. (८८)

Akṣharbrahma Bhagwānnā uttam bhakta chhe, kāraṇ ke teo nitya māyāpar chhe ane nitya Bhagwānnī sevāmā ramamāṇ hoy chhe. (89)

८६-८७. ते आज्ञाने अनुसरीने सर्वनुं कल्याण थाय ते छेतुथी दिव्य मंदिरोनुं निर्माण भक्तिभावथी करवामां आवे छे अने तेना मध्यभंडमां पुरुषोत्तम भगवाननी मूर्तिनी साथे अक्षरब्रह्मनी मूर्ति पण विधिवत् स्थापवामां आवे छे. (८०-८१)

Te āgnāne anusarīne sarvanu kalyāṇ thāy te hetuthī divya mandironu nirmāṇ bhakti-bhāvthī karavāmā āve chhe ane tenā madhya-khaṇḍmā Puruṣhottam Bhagwānnī mūrtinī sāthe Akṣharbrahmanī mūrti paṇ vidhivat sthāpavāmā āve chhe. (90-91)

८८. अे ज रीते घर आदि स्थानोने विषे करेल मंदिरोमां पण मध्यमां हंमेशां अक्षरब्रह्म सहित पुरुषोत्तम भगवानने प्रस्थापित करवामां आवे छे. (८२)

E ja rīte ghar ādi sthāṇone viṣhe kareḷ mandiroṃā paṇ madhyamā hammeshā Akṣharbrahma sahit Puruṣhottam Bhagwāne prasthāpit karavāmā āve chhe. (92)

८९. आज्ञा-उपासना संबंधी आ सिद्धांतो सर्वज्जवडितावड छे, दुःखविनाशक छे अने परमसुखदायक छे. (२८७)

Āgnā-upāsanā sambandhī ā siddhānto sarva-jīva-hitāvah chhe, dukh-vināshak chhe ane param-sukh-dāyak chhe. (287)

९०. जेओने सात्संगनो आश्रय थयो छे तेमनुं काण, कर्म के माया क्यारेय अनिष्ट करवा समर्थ थतां ज नथी. (२७७)

Jeone satsangno āshray thayo chhe temanu kāl, karma ke māyā kyārey anīṣṭ karavā samarth thatā ja nathī. (277)

८१. काण, कर्म आदिनुं कर्तापणुं न मानवुं. अक्षरपुरुषोत्तम मडाराजने सर्वकर्ता मानवा. (२७८)

Kāl, karma ādinu kartāpaṇu na mānavu. Akṣhar-Puruṣhottam Mahārājne sarva-kartā mānavā. (279)

८२. अकादशीनुं व्रत सदाय परम आदर थडी करवुं. ते दिवसे निषिद्ध वस्तु क्यारेय न जमवी. (२५६)

Ekādashīnu vrat sadāy param ādar thakī karavu. Te divase niṣiddha vastu kyārey na jamavī. (256)

८३. वयनामृत, स्वामीनी वातो तथा गुण्णातीत गुरुओनां ज्वनयरित्रो नित्ये भावथी वांचवां. (२३६)

Vachanāmṛut, Swāmīnī Vāto tathā guṇātīt guruonā jīvan-charitro nitye bhāvthī vānchavā. (236)

८४. पोताने प्राप्त थती आवकमांथी पोतानी शक्ति प्रमाणे दशमो के वीशमो भाग स्वामिनारायण भगवाननी सेवा-प्रसन्नता माटे अर्पण करवो. (१८५)

Potāne prāpt thatī āvakmāthī potānī shakti pramāṇe dashmo ke vīshmo bhāg Swāminārāyaṇ Bhagwānnī sevā-prasannatā māṭe arpaṇ karavo. (195)

८५. पुरुषे समीप संबंध विनानी स्त्रीनो स्पर्श न करवो. ते ज रीते स्त्रीअे पोताने समीप संबंध विनाना अन्य पुरुषनो स्पर्श न करवो. (१८३)

Puruṣhe samīp sambandh vinānī strīno sparsh na karavo. Te ja rīte strīe potāne samīp sambandh vinānā anya puruṣhno sparsh na karavo. (183)

८६. आपत्काण प्राप्त थतां अन्यनी रक्षा माटे स्पर्श करवामां दोष नथी. परंतु जो आपत्काण न होय तो सदाय नियमोनुं पालन करवुं. (१८४)

Āpatkāḷ prāpt thatā anyanī rakṣhā māṭe sparsh karavāmā doṣh nathī. Parantu jo āpatkāḷ na hoy to sadāy niyamonu pālan karavu. (184)

८७. जेणे करीने कामवासना वृद्धि पामे तेवी वातो के गीतो न सांभलवां, पुस्तको न वांचवां तथा तेवां दृश्यो न जोवां. (१८८)

Jeṇe karīne kām-vāsanā vṛuddhi pāme tevī vāto ke gīto na sām̄bhalavā, pustako na vānchavā tathā tevā drushyo na jovā. (188)

८८. गृहस्थ सत्संगीं माता-पितानी सेवा करवी. प्रतिदिन तेमनां यरणोमां नमस्कार करवा. (१७२)

Gruhasth satsangīe mātā-pitānī sevā karavī. Pratidin temanā charaṇomā namaskār karavā. (172)

८९. मुमुक्षु पोताना आत्मानी मुक्ति माटे सहजानंद श्रीहरि तथा अक्षरब्रह्म स्वरूप गुणतीत गुरुनो प्रीतिं करीने आशरो करे. (२०)

Mumukṣhu potānā ātmānī mukti māṭe Sahajānand Shrihari tathā Akṣharbrahma swarūp guṇātīt guruno prītie karīne āsharo kare. (20)

१००. सत्संगनो आशरो करी सदाय कंठने विषे काष्ठनी बेवडी माणा धारण करवी तथा सत्संगना नियमो धारण करवा. (२१)

Satsangno āsharo karī sadāy kaṅṭhne viṣhe kāṣṭhñnī bevāḍī māḷā dhāraṇ karavī tathā satsangnā niyamo dhāraṇ karavā. (21)

१०१. सर्वे स्त्री तथा पुरुषोऽपि सर्वे प्रकारान् जुगारन्तो तथा व्यभिचारान् तो त्याग करवो.
(२८)

Sarve strī tathā puruṣhoḥ sarva prakārān jāgarānto tathā vyabhichārān tyāga karavo. (28)

१०२. वये करीने, ज्ञाने करीने के गुणे करीने जे मोटा छोय तेमनुं आदर थकी प्रशाम
तथा मधुर वचनादिके करीने यथोचित सन्मान करवुं. (१५८)

Vaye karīne, gnāne karīne ke guṇe karīne je moṭā hoy temanu ādar thakī praṇām tathā madhur-vachanādike karīne yathochit sanmān karavu. (159)

१०३. विद्वानो, वदिलो तथा अध्यापकोने सदा आदर आपवो. सारां वचन आदि
क्रियाओ द्वारा पोतानी शक्ति प्रमाणे तेमनो सत्कार करवो. (१६०)

Vidvāno, vadīlo tathā adhyāpakone sadā ādar āpavo. Sārā vachan ādi kriyāo dvārā potānī shakti pramāṇe temano satkāra karavo. (160)

१०४. मने करीने, वचने करीने के कर्मे करीने हिंसा करवाथी तेनामां रહેला
स्वामिनारायण भगवान् दुःखाय छे. (४०)

Mane karīne, vachane karīne ke karme karīne hinsā karavāthī tenāmā rahelā Svāminārāyaṇa Bhagwān dukhāya chhe. (40)

१०५. भगवान् अने ब्रह्मस्वरूप गुरु ज मोक्षदाता छे. तेमनां ज ध्यान तथा मानसी
पूजा करवां. (५८)

Bhagwān ane brahmaswarūpa guru ja mokṣha-dātā chhe. Temanā ja dhyān tathā mānasī pūjā karavā. (59)

१०६-१०७. आइवान मंत्र आ प्रमाणे छे:

उत्तिष्ठ सलज्जानंद श्रीहरे पुरुषोत्तम।

गुणातीताक्षर ब्रह्मन् उत्तिष्ठ कृपया गुरो॥
 आगम्यतां हि पूजार्थम् आगम्यतां मदात्मतः।
 सान्निध्याद् दर्शनाद् दिव्यात् सौभाग्यं वर्धते मम॥ (६४-६५)

Āhvān mantra ā pramāṇe chhe:

Uttiṣṭha Sahajānanda Shrī-Hare Puruṣhottama ।
 Guṇātītākṣhara brahmann-uttīṣṭha kṛpayā guro ॥
 Āgamyatām hi pūjārtham āgamyatām mad-ātmatah ।
 Sānnidhyād darshanād divyāt saubhāgyam vardhate mama ॥
 (64-65)

१०८. पुनरागमन मंत्र आ प्रमाणे छे:
 भक्त्यैव दिव्यभावेन पूजा ते समनुष्ठिता।
 गच्छथ त्वं मदात्मानम् अक्षरपुरुषोत्तम॥ (७३)

Punarāgaman mantra ā pramāṇe chhe:

Bhaktyaiva divy-abhāvena pūjā te sam-anuṣṭhitā ।
 Gachchhātha tvam madātmānam Akṣhara-Puruṣhottama ॥ (73)

१०९. घरना सभ्योअे बेगा थई रोज घरसभा करवी अने तेमां भजन, गोष्ठी तथा
 शास्त्रोनुं वांचन ईत्यादि करवुं. (८६)

Gharnā sabhyoe bhegā thāī roj ghar-sabhā karavī ane temā
 bhajan, goṣṭhī tathā shāstronu vānchan ityādi karavu. (86)

११०. भगवान अने भक्तोनी सेवा शुद्धभावे, मारां मोटां भाग्य छे अेम मानीने,
 पोताना मोक्ष माटे करवी. (१२२)

Bhagwān ane bhaktonī sevā shuddhabhāve, mārā moṭā bhāgya
 chhe em mānīne potānā mokṣha māṭe karavī. (122)

१११-११२. सेवा, ભક્તિ, કથા, ધ્યાન, તપ તથા યાત્રા ઈત્યાદિ સાધન કરીએ તે માને કરીને, દંભે કરીને, ઈર્ષ્યાએ કરીને, સ્પર્ધાએ કરીને, દ્વેષે કરીને કે પછી લૌકિક ફળની ઈચ્છાથી ન જ કરવું. પરંતુ શ્રદ્ધાએ સહિત, શુદ્ધભાવથી અને ભગવાનને રાજી કરવાની ભાવનાથી કરવું. (૧૨૯-૧૩૦)

Sevā, bhakti, kathā, dhyān, tap tathā yātrā ityādi sādhan karīe te māne karīne, dambhe karīne, īrṣhyāe karīne, spardhāe karīne, dveṣhe karīne ke pachhī laukik faḷnī ichchhāthī na ja karavu. Parantu shraddhāe sahit, shuddha-bhāvthī ane Bhagwāne rājī karavānī bhāvanāthī karavu. (129-130)

૧૧૩. સ્વામિનારાયણ ભગવાન તથા બ્રહ્મસ્વરૂપ ગુરુને પ્રતિદિન વિશ્વાસ અને ભક્તિભાવથી પ્રાર્થના કરવી. (૧૫૩)

Swāminārāyaṇ Bhagwān tathā brahmaswarūp gurune pratidin vishvās ane bhakti-bhāvthī prārthanā karavī. (153)

૧૧૪-૧૧૫. સ્વધર્મનું સદા પાલન કરવું. પરધર્મનો ત્યાગ કરવો. ભગવાન અને ગુરુની આજ્ઞાનું પાલન કરવું તે સ્વધર્મ છે. તેમની આજ્ઞાનો ત્યાગ કરી પોતાના મનનું ધાર્યું કરવામાં આવે તેને વિવેકી મુમુક્ષુએ પરધર્મ જાણવો. (૧૫૬-૧૫૭)

Swadharmanu sadā pālan karavu. Par-dharmano tyāg karavo. Bhagwān ane gurunī āgnānu pālan karavu te swadharma chhe. Temanī āgnāno tyāg karī potānā mannu dhāryu karavāmā āve tene vivekī mumukṣhue par-dharma jāṇavo. (156-157)

૧૧૬. જે કર્મ ફળ આપે તેવું હોય તેમ છતાં ભક્તિમાં બાધ કરતું હોય, સત્સંગના નિયમથી વિરુદ્ધ હોય તથા જે આચરવાથી ધર્મનો લોપ થતો હોય તેવા કર્મનું આચરણ ન કરવું. (૧૫૮)

Je karma faḷ āpe tevu hoy tem chhatā bhaktimā bādh karatu hoy, satsangnā niyamthī viruddha hoy tathā je ācharavāthī dharmano lop thato hoy tevā karmanu ācharaṇ na karavu. (158)

११७. जेणे करीने अन्यनुं अहित थाय, तेने दुःख थाय के क्लेश वधे तेवा आचार के विचार क्यारेय न करवा. (१६७)

Jēṇe karīne anyanu ahit thāy, tene dukh thāy ke klesh vadhe tevā āchār ke vichār kyārey na karavā. (167)

११८. सुहृदयत्वाव राभी लक्तोना शुभ गुणोने संभारवा. तेमनो अवगुण न लेवो अने कोई रीते द्रोह न करवो. (१६८)

Suhṛudaybhāv rākhī bhaktonā shubh guṇone sambhāravā. Temano avaguṇ na levo ane koī rīte droh na karavo. (168)

११९. धरमां मधुर वाणी बोलवी. कडवी वाणीनो त्याग करवो अने मलिन आशयथी कोईने पीडा न पळोयाडवी. (१७५)

Gharmā madhur vāṇī bolavī. Kaḍavī vāṇīno tyāg karavo ane malin āshaythī koīne pīḍā na pahonchāḍavī. (175)

१२०. लौकिक कार्य क्यारेय विचार्या वगर तत्काण न करवुं परंतु इण वगेरेनो विचार करीने विवेकपूर्वक करवुं. (१८२)

Laukik kārya kyārey vichāryā vagar tatkāṇ na karavu parantu faḷ vagereno vichār karīne vivek-pūrvak karavu. (192)

१२१. सत्संगीं अे विश्वासघात न करवो. आपेलुं वचन पाणवुं. प्रतिज्ञानुं उल्लंघन न करवुं. (२००)

Satsangīe vishvāsghāt na karavo. Āpelu vachan pālavu. Pratignānu ullanghan na karavu. (200)

१२२. जे देशने विषे भगवाननी लक्ति थई शके तथा पोताना धर्मनुं पालन थई शके तेवा देशने विषे सुभे निवास करवो. (२०४)

Je deshne viṣhe Bhagwānī bhakti thāi shake tathā potānā dharmanu pālan thāi shake tevā deshne viṣhe sukhe nivās karavo. (204)

१२३. विद्या, धन आदिनी प्राप्ति माटे देशांतरमां जाय त्यारे त्यां पण आदरथी सत्संग करवो अने नियमोनुं पालन करवुं. (२०५)

Vidyā, dhan ādinī prāpti māṭe deshāntarmā jāy tyāre tyā paṇ ādarthī satsang karavo ane niyamonu pālan karavu. (205)

१२४. ज्यारे देशकालादिनुं विपरीतपणुं थई आवे त्यारे धीरज राभी अक्षरपुरुषोत्तम महाराजनुं आनंद साथे अंतरमां भजन करवुं. (२०७)

Jyāre desh-kālādinu viparītpaṇu thāi āve tyāre dhīraj rākhī Akṣhar-Puruṣhottam Mahārājnu ānand sāthe antarmā bhajan karavu. (207)

१२५. विद्यार्थींजे पोतानो अभ्यास स्थिर चित्ते, उत्साहथी अने आदर थकी करवो. समयने व्यर्थ कर्मांमां बगाडवो नही. (२१०)

Vidyārthīe potāno abhyās sthir chitte, utsāhthī ane ādar thakī karavo. Samayne vyarth karmomā bagāḍavo nahī. (210)

१२६. संप्रदायना सिद्धांतोमां बाध करे तथा संशय उत्पन्न करे तेवां वयनो वांयवां, सांभणवां के मानवां नही. (२३८)

Sampradāynā siddhāntomā bādh kare tathā sanshay utpanna kare tevā vachano vānchavā, sāmhaṇavā ke mānavā nahī. (239)

१२७. मंदिरमां आवेल सौ कोईजे मर्यादानुं पालन अवश्य करवुं. मंदिरने विषे आवेल पुरुषोजे स्त्रीनो स्पर्श न करवो तथा स्त्रीओजे पुरुषनो स्पर्श न करवो. (२६१)

Mandirmā āvel sau koīe maryādānu pālan avashya karavu. Mandirne viṣhe āvel puruṣhoe strīno sparsh na karavo tathā strīoe puruṣhno sparsh na karavo. (261)

૧૨૮. સ્ત્રીઓ તથા પુરુષોએ હંમેશાં સત્સંગના નિયમ અનુસાર મંદિરને વિષે વસ્ત્રો પહેરવાં. (૨૬૨)

Strīo tathā puruṣhoe hammeshā satsangnā niyam anusār mandirne viṣhe vastro paheravā. (262)

૧૨૯. આ શાસ્ત્રમાં પરબ્રહ્મ સહજાનંદ પરમાત્માએ દર્શાવેલ આજ્ઞા તથા ઉપાસનાની પદ્ધતિને સ્પષ્ટ રીતે જણાવી છે. (૧૧)

Ā shāstramā Parabrahma Sahajānand Paramātmāe darshāvel āgnā tathā upāsanānī paddhatine spaṣṭha rīte jaṇāvī chhe. (11)

૧૩૦. પુરુષો તથા સ્ત્રીઓ સર્વે સત્સંગના અધિકારી છે, સર્વે સુખના અધિકારી છે અને સર્વે બ્રહ્મવિદ્યાના અધિકારી છે. (૧૨)

Puruṣho tathā strīo sarve satsangnā adhikārī chhe, sarve sukhnā adhikārī chhe ane sarve brahma-vidyānā adhikārī chhe. (12)

૧૩૧. સત્સંગમાં લિંગભેદથી ન્યૂનાધિકપણું ન જ સમજવું. બધા પોતપોતાની મર્યાદામાં રહી, ભક્તિ વડે મુક્તિને પામી શકે છે. (૧૩)

Satsangmā ling-bhedthī nyūnādhikpaṇu na ja samajavu. Badhā pot-potānī maryādāmā rahī bhakti vaḍe muktine pāmī shake chhe. (13)

૧૩૨-૧૩૪. સર્વ વર્ણનાં સર્વ સ્ત્રીઓ તથા સર્વ પુરુષો સદાય સત્સંગ, બ્રહ્મવિદ્યા અને મોક્ષના અધિકારી છે. વર્ણના આધારે ક્યારેય ન્યૂનાધિકભાવ ન કરવો. સર્વ જનોએ પોતાના વર્ણનું માન ત્યજીને પરસ્પર સેવા કરવી. જાતિએ કરીને કોઈ મહાન નથી અને કોઈ ન્યૂન પણ નથી. તેથી નાત-જાતને લઈને ક્લેશ ન કરવો ને સુખે સત્સંગ કરવો. (૧૪-૧૬)

Sarva varṇanā sarva strīo tathā sarva puruṣho sadāy satsang, brahma-vidyā ane mokṣhanā adhikārī chhe. Varṇanā ādhāre kyārey nyūnādhik-bhāv na karavo. Sarva janoe potānā varṇanu mān tyajīne paraspar sevā karavī. Jātīe karīne koī mahān nathī ane koī nyūn paṇ nathī. Tethī nāt-jātne laīne klesh na karavo ne sukhe satsang karavo. (14-16)

૧૩૫. ગૃહસ્થ તથા ત્યાગી સર્વે મોક્ષના અધિકારી છે. તેમાં ન્યૂનાધિકભાવ નથી, કારણ કે ગૃહસ્થ કે ત્યાગી બધા ભગવાનના ભક્તો છે. (૧૭)

Gṛuhasth tathā tyāgī sarve mokṣhanā adhikārī chhe. Temā nyūnādhik-bhāv nathī, kāraṇ ke gṛuhasth ke tyāgī badhā Bhagwānnā bhakto chhe. (17)

૧૩૬. સર્વ સત્સંગીઓએ સર્વે દુર્વ્યસનોનો સદાય ત્યાગ કરવો, કારણ કે વ્યસન અનેક રોગોનું તથા દુઃખોનું કારણ બને છે. (૨૬)

Sarva satsangīoe sarve durvyasanono sadāy tyāg karavo. Kāraṇ ke vyasan anek rogonu tathā dukhonu kāraṇ bane chhe. (26)

૧૩૭. સત્સંગી જનોએ ક્યારેય માંસ, માછલી, ઈંડાં તથા ડુંગળી, લસણ, હિંગ ન ખાવાં. (૨૯)

Satsangī janoe kyārey māns, māchhalī, indā tathā ḍungalī, lasaṇ, hing na khāvā. (29)

૧૩૮. સત્સંગીઓએ ચોરી ક્યારેય ન કરવી. ધર્મને અર્થે પણ ચોરી ક્યારેય ન કરવી. (૩૧)

Satsangīoe chorī kyārey na karavī. Dharmane arthe paṇ chorī kyārey na karavī. (31)

૧૩૯. કોઈનું તાડન ક્યારેય ન કરવું. અપશબ્દો કહેવા, અપમાન કરવું ઈત્યાદિ કોઈ પણ પ્રકારે સૂક્ષ્મ હિંસા પણ ન કરવી. (૩૮)

Koīnu tāḍan kyārey na karavu. Apshabdo kahevā, apamān karavu ityādi koīpaṇ prakāre sūkṣhma hinsā paṇ na karavī. (38)

૧૪૦. આત્મહત્યા કરવી તે પણ હિંસા જ છે. આથી પડતું મૂકવું, ગળે ટૂંપો ખાવો, ઝેર ખાવું ઈત્યાદિ કોઈ રીતે આત્મહત્યા ક્યારેય ન કરવી. (૪૧)

Ātma-hatyā karavī te paṇ hinsā ja chhe. Āthī paḍatu mūkavu, gaḷe ṭūṇpo khāvo, zer khāvu ityādi koī rīte ātma-hatyā kyārey na karavī. (41)

૧૪૧. દુઃખ, લજ્જા, ભય, ક્રોધ તથા રોગ ઈત્યાદિ આપત્તિને કારણે, કે પછી ધર્મને અર્થે પણ કોઈએ પોતાની કે અન્યની હત્યા ન કરવી. (૪૨)

Dukh, lajjā, bhay, krodh tathā rog ityādi āpattine kāraṇe, ke pachhī dharmane arthe paṇ koīe potānī ke anyanī hatyā na karavī. (42)

૧૪૨. મુમુક્ષુએ તીર્થને વિષે પણ આત્મહત્યા ન જ કરવી. મોક્ષ કે પુણ્ય પામવાની ભાવનાથી પણ તીર્થને વિષે આપઘાત ન જ કરવો. (૪૩)

Mumukṣhue tīrthane viṣhe paṇ ātma-hatyā na ja karavī. Mokṣha ke puṇya pāmavānī bhāvanāthī paṇ tīrthane viṣhe āpghāt na ja karavo. (43)

૧૪૩. શાસ્ત્રમાં તથા લોકમાં નિષેધ કર્યો હોય તેવાં સ્થાનોને વિષે ક્યારેય થૂંકવું નહીં તથા મળ-મૂત્રાદિ ન કરવું. (૪૯)

Shāstramā tathā lokmā niṣhedh karyo hoy tevā sthānone viṣhe kyārey thūṅkavu nahī tathā maḷ-mūtrādi na karavu. (49)

૧૪૪. બાહ્ય અને આંતરિક એમ સર્વ પ્રકારની શુદ્ધિનું પાલન કરવું. શ્રીહરિને શુદ્ધિ પ્રિય છે અને શુદ્ધિવાળા મનુષ્યની ઉપર તેઓ પ્રસન્ન થાય છે. (૫૦)

Bāhya ane āntarik em sarva prakārṇī shuddhinu pālan karavu. Shriharine shuddhi priya chhe ane shuddhivāḷā manuṣhyani upar teo prasanna thāy chhe. (50)

૧૪૫. પૂજા કર્યા વિના જમવું નહીં ને પાણી વગેરે પણ ન પીવું. પ્રવાસે ગયા હોઈએ તો પણ પૂજાનો ત્યાગ ન કરવો. (૭૬)

Pūjā karyā vinā jamavu nahī ne pāṇī vagere paṇ na pīvu. Pravāse gayā hoīe to paṇ pūjāno tyāg na karavo. (76)

૧૪૬. સર્વે સત્સંગી નર-નારીઓએ સદાય જે રીતે પોતાના ધર્મની રક્ષા થાય તે જ રીતે વસ્ત્રો ધારવાં. (૮૪)

Sarve satsangī nar-nārīoe sadāy je rīte potānā dharmanī rakṣhā thāya te ja rīte vastro dhāravā. (94)

૧૪૭. સત્સંગની દૃઢતા માટે દર અઠવાડિયે સમીપ આવેલ મંદિરમાં કે મંડળમાં સભા ભરવા જવું. (૯૫)

Satsangnī dṛuḍhatā māte dar aṭhavāḍiye samīp āvel mandirmā ke maṇḍalṃā sabhā bharavā javu. (95)

૧૪૮. અક્ષરાધિપતિ પરમાત્માની ભક્તિ સદા ધર્મે સહિત કરવી. ક્યારેય ધર્મે રહિત ભક્તિ ન કરવી. (૧૧૭)

Akṣharādhipati Paramātmānī bhakti sadā dharme sahit karavī. Kyāreye dharme rahit bhakti na karavī. (117)

૧૪૯. પરબ્રહ્મ તથા અક્ષરબ્રહ્મ સિવાય અન્યત્ર પ્રીતિ ન હોવી તે વૈરાગ્ય છે. તે ભક્તિનું સહાયક અંગ છે. (૧૨૦)

Parabrahma tathā Akṣharbrahma sivāya anyatra prīti na hovī te vairāgya chhe. Te bhaktinu sahāyak ang chhe. (120)

१५०. सत्संग अने भजन विना व्यर्थ काण निर्गमवो नही. आणस तथा प्रमाद वगेरेनो हंमेशां परित्याग करवो. (१२३)

Satsang ane bhajan vinā vyartha kāḷ nirgamavo nahī. Āḷas tathā pramād vagereno hammeshā parityāg karavo. (123)

१५१. भजन करतां करतां क्रिया करवी. आज्ञा अनुसारे करवी. आम करवाथी क्रियानुं बंधन न थाय, क्रियानो भार न लागे अने क्रियानुं मान न आवे. (१२४)

Bhajan karatā karatā kriyā karavī. Āgnā anusāre karavī. Ām karavāthī kriyānu bandhan na thāy, kriyāno bhār na lāge ane kriyānu mān na āve. (124)

१५२. सेवा, कथा, स्मरण, ध्यान, पठनादि तथा भगवत्कीर्तन वगेरेथी समयने सुकण करवो. (१२५)

Sevā, kathā, smaraṇ, dhyān, paṭhanādi tathā bhagwat-kīrtan vagerethī samayne sufaḷ karavo. (125)

१५३. स्वामिनारायण भगवाननां लीलाचरित्रोनुं श्रवण, कथन, वांयन, मनन तथा निदिध्यासन करवुं. (१३३)

Swāminārāyaṇ Bhagwānnā līlā-charitronu shraṇaṇ, kathan, vānchan, manan tathā nididhyāsan karavu. (133)

१५४. व्यक्तिना गुण तथा कार्य आदिने अनुसारे तेनुं संबोधन करवुं. यथाशक्ति तेने सारां कार्यांमां प्रोत्साहन आपवुं. (१६१)

Vyaktinā guṇ tathā kārya ādine anusāre tenu sambodhan karavu. Yathāshakti tene sārā kāryomā protsāhan āpavu. (161)

१५५. सत्य, छित अने प्रिय वाणी बोलवी. कोई मनुष्यनी उपर क्यारेय मिथ्या अपवादनुं आरोपण न करवुं. (१६२)

Satya, hit ane priya vāṇī bolavī. Koī maṇuṣhyanī upar kyārey mithyā apavādnu āropan na karavu. (162)

१५६. अपशब्दोथी युक्त, सांभलनारने दुःख करे तेवी, निंद, कठोर अने द्वेष भरेली कुत्सित वाणी न बोलवी. (१६३)

Apshabdothī yukta, sāmbhaṅnārne dukh kare tevī, nindya, kaṭhor ane dveṣh bharelī kutsit vāṇī na bolavī. (163)

१५७. क्यारेय कोईना अवगुण के दोषनी वात न करवी. ओम करवाथी अशांति थाय अने भगवान तथा गुरुनो कुराजपो थाय. (१६५)

Kyārey koīnā avaguṇ ke doṣhñī vāt na karavī. Em karavāthī ashānti thāy ane Bhagwān tathā guruno kurājīpo thāy. (165)

१५८. अत्यंत आवश्यक होय तो परिशुद्ध भावनाथी अधिकृत व्यक्तिने सत्य कहेवामां दोष नथी. (१६६)

Atyant āvashyak hoy to parishuddha bhāvanāthī adhikṛt vyaktine satya kahevāmā doṣh nāthī. (166)

१५९. क्यारेय पण कोईनी साथे विवाद के कलह न ज करवो. हंमेशां विवेकथी वर्तवुं अने शांति राखवी. (१७०)

Kyārey paṇ koīnī sāthe vivād ke kalah na ja karavo. Hammeshā vivekthī vartavu ane shānti rākhavī. (170)

१६०. कोई पण मनुष्ये पोतानां वचन, वर्तन, विचार तथा लभाशमां कठोरता क्यारेय न राखवी. (१७१)

Koī paṇ maṇuṣhye potānā vachan, vartan, vichār tathā lakhāṅmā kaṭhortā kyārey na rākhavī. (171)

१६१. वहुअे ससरांनी सेवा पितातुल्य गण्णी अने सासुनी सेवा मातातुल्य गण्णी करवी. सासु-ससराअे पण पुत्रवधूनुं पोतानी पुत्रीनी जेम पालन करवुं. (१७३)

Vahue sasarānī sevā pitātulya gaṇī ane sāsuni sevā mātātulya gaṇī karavī. Sāsu-sasarāe paṇ putra-vadhūnu potānī putrīnī jem pālan karavu. (173)

१६२. गृहस्थोअे पोताना घरमां लेगा मणी आनंदे भोजन करवुं अने घरे पधारेला अतिथिनी पोतानी शक्ति प्रमाणे संभावना करवी. (१७६)

Gṛhasthoe potānā gharmaṁ bhegā maṇī ānande bhojan karavu ane ghare padhārelā atithinī potānī shakti pramaṇe sambhāvanā karavī. (176)

१६३. दीकरी के दीकरा अेवां पोतानां संतानोने सत्संगना दिव्य सिद्धांतो, सारां आचरणो अने सद्गुणो वडे सदा संस्कार आपवा. (१७८)

Dikarī ke dikarā evā potānā santānone satsangnā divya siddhānto, sārā ācharaṇo ane sadgūṇo vaḍe sadā sanskāra āpavā. (178)

१६४. संतान ज्यारे गर्भमां होय त्यारथी ज तेने सत्संग संबंधी शास्त्रोनुं वांयन वगेरे करीने संस्कार आपवा अने अक्षरपुरुषोत्तम महाराजने विषे निष्ठा पुरवी. (१७९)

Santān jyāre garbhamā hoy tyārthī ja tene satsang sambandhī shāstronu vānchan vagere karīne sanskāra āpavā ane Akṣhar-Puruṣhottam Mahārājne viṣhe niṣṭhā pūravī. (179)

१६५. गृहस्थाश्रममां रक्षा अेवा पुरुषोअे पोतानी पत्नी सिवाय अन्य स्त्रीओ साथे आपत्काण विना कयांय पण अेकांतमां न रडेवुं. (१८१)

Gr̥hasthāshrammā rahyā evā puruṣho potānī patnī sivāya
anya strīo sāthe āpatkāḷ vinā kyāy paṇ ekāntmā na rahevu. (181)

૧૬૬. તે જ રીતે સ્ત્રીઓએ પણ પોતાના પતિ સિવાય અન્ય પુરુષો સાથે આપત્કાળ
વિના એકાંતમાં ન રહેવું. (૧૮૨)

Te ja rīte strīoe paṇ potānā pati sivāy anya puruṣho sāthe
āpatkāḷ vinā ekāntmā na rahevu. (182)

૧૬૭. સત્સંગીજનોએ જે મનુષ્ય વ્યસની, નિર્લજ્જ તથા વ્યભિચારી હોય તેનો સંગ
ન કરવો. (૧૮૬)

Satsangī-janoe je manuṣhya vyanānī, nirlajja tathā vyabhichārī
hoy teno sang na karavo. (186)

૧૬૮. સ્ત્રીઓએ પોતાના ધર્મની રક્ષા માટે ચારિત્ર્યહીન સ્ત્રીનો સંગ ન કરવો અને
દૃઢપણે નિયમોનું પાલન કરવું. (૧૮૭)

Strīoe potānā dharmanī rakṣhā māte chāritryahīn strīno sang na
karavo ane dṛuḍhpaṇe niyamonu pālan karavu. (187)

૧૬૯. ધન, દ્રવ્ય તથા જમીન આદિના લેણ-દેણમાં હંમેશાં લિખિત કરવું, સાક્ષીએ
સહિત કરવું ઈત્યાદિ નિયમો અવશ્યપણે પાળવા. (૧૮૮)

Dhan, dravya tathā jamīn ādinā leṇ-deṇmā hammeshā likhit
karavu, sākṣhīe sahit karavu ityādi niyamo avashyapaṇe pālavā.
(189)

૧૭૦. કોઈ પણ મનુષ્યે ક્યારેય લાંચ ન લેવી. ધનનો વ્યર્થ વ્યય ન કરવો. પોતાની
આવકને અનુસારે ધનનો વ્યય કરવો. (૧૮૩)

Koī paṇ manuṣhye kyārey lānch na levī. Dhanno vyarth vyay na
karavo. Potānī āvakne anusāre dhanno vyay karavo. (193)

१७१. कोई पण मनुष्यना गुण, सामर्थ्य, रुचि वगेरे जाणीने; विचार करी तेना माटे उचित अेवां कार्यांमां तेने जोडवो. (२०३)

Koī paṇ maṇuṣhyaṇā guṇ, sāmārthya, ruchi vagere jāṇīne; vichār karī tenā māṭe uchit evā kāryomā tene joḍavo. (203)

१७२. जे देशमां पोते रडेता छोय ते देशना प्रशासनने संमत नियमोनुं सर्व रीते पालन करवुं. (२०६)

Je desh mā pote rahetā hoy te deshnā prashāsanne sammat niyamonu sarva rīte pālan karavu. (206)

१७३. बाणपशथी ज सेवा, विनम्रता वगेरे दट करवां. क्यारेय निर्बल न थवुं अने भय न पामवो. (२११)

Bāḷpanthī ja sevā, vinamratā vagere ḍṭḍ karavā. Kyārey nirbaḷ na thavu ane bhay na pāmavo. (211)

१७४. बाणपशथी ज सत्संग, भक्ति अने प्रार्थना करवां. प्रतिदिन पूजा करवी तथा माता-पिताने पंचांग प्रणाम करवा. (२१२)

Bāḷpanthī ja satsang, bhakti ane prārthanā karavā. Pratidin pūjā karavī tathā mātā-pitāne panchāng praṇām karavā. (212)

१७५. पोताने अवश्य करवाना उद्यमने विषे क्यारेय आणस न करवी. भगवानने विषे श्रद्धा अने प्रीति करवी. प्रतिदिन पूजा करवी अने सत्संग करवो. (२१५)

Potāne avashya karavānā udyamne viṣhe kyārey āḷas na karavī. Bhagwānne viṣhe shraddhā ane prīti karavī. Pratidin pūjā karavī ane satsang karavo. (215)

१७६-१७७. स्वामिनारायण भगवान तथा गुणालीत गुरुओनां उपदेशो अने यरित्रो सत्संगीओनुं जवन छे. तेथी सत्संगीअे तेनुं शांत चित्ते श्रवण, मनन तथा निदिध्यासन महिमाअे सहित, श्रद्धापूर्वक तथा भक्तिथी रोज करवुं. (२३७-२३८)

Swāminārāyaṇ Bhagwān tathā guṇātīt guruonā updesho ane charitro satsangionu jīvan chhe. Tethī satsangīe tenu shānt chitte shravan, manan tathā nididhyāsan mahimāe sahit, shraddhā-pūrvak tathā bhaktithī roj karavu. (237-238)

१७८. मंदिरो, शास्त्रो अने संतोनी क्यारेय निंदा न करवी. पोतानी शक्ति प्रमाणे तेमनो यथोचित सत्कार करवो. (२५४)

Mandiro, shāstro ane santonī kyārey nindā na karavī. Potānī shakti pramāṇe temano yathochit satkār karavo. (254)

१७९. संयम, उपवास इत्यादि जे जे तपनुं आयरण करवुं ते तो केवण भगवानने राख करवा तथा ભક્તિ માટે જ કરવું. (२५५)

Sanyam, upavās ityādi je je tapnu ācharaṇ karavu te to keval Bhagwānne rājī karavā tathā bhakti māṭe ja karavu. (255)

१८०. ભક્તજને ભગવાન કે ગુરુનાં દર્શને ક્યારેય ખાલી હાથે ન જવું. (૨૬૩)

Bhaktajane Bhagwān ke gurunā darshane kyārey khālī hāthe na javu. (263)

१૮૧. કોઈ અયોગ્ય આચરણ થઈ જાય ત્યારે ભગવાનને રાખ કરવા શુદ્ધ ભાવે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવું. (૨૬૮)

Koī ayogyā ācharaṇ thāī jāy tyāre Bhagwānne rājī karavā shuddha bhāve prāyashchitta karavu. (268)

१૮૨. કષ્ટ આપે તેવી આપત્તિ આવી પડે ત્યારે ભગવાનનું બળ રાખી, જે રીતે પોતાની તથા અન્યની રક્ષા થાય તેમ કરવું. (૨૭૦)

Kaṣṭ āpe tevī āpatti āvī paḍe tyāre Bhagwānna baḷ rākhī je rīte potānī tathā anyanī rakṣhā thāy tem karavu. (270)

૧૮૩. ભગવાનના ભક્તે ક્યારેય ભૂત, પ્રેત, પિશાચ આદિની બીક ન રાખવી. આવી આશંકાઓનો ત્યાગ કરીને સુખે રહેવું. (૨૭૫)

Bhagwānnā bhakte kyārey bhūt, pret, pishāch ādinī bik na rākhavī. Āvī āshankāono tyāg karīne sukhe rahevu. (275)

૧૮૪. સત્સંગીઓએ અયોગ્ય વિષયો, વ્યસનો તથા વહેમનો સદાય ત્યાગ કરવો. (૨૭૮)

Satsangīoe ayogya viṣhayo, vyasano tathā vahemno sadāy tyāg karavo. (278)

૧૮૫. ત્યાગાશ્રમ ગ્રહણ કરવાની ઈચ્છા હોય તેમણે અક્ષરબ્રહ્મસ્વરૂપ ગુરુ પાસે દીક્ષા ગ્રહણ કરવી. સર્વે ત્યાગીઓએ સદા અષ્ટપ્રકારે બ્રહ્મચર્ય પાળવું. (૨૮૧)

Tyāgāshram grahaṇ karavānī ichchhā hoy temaṇe Akṣharbrahma-swarūp guru pāse dīkṣhā grahaṇ karavī. Sarve tyāgīoe sadā aṣṭa-prakāre brahmacharya pālavu. (281)

૧૮૬-૧૮૮. આ શાસ્ત્રને અનુસરીને જે જન શ્રદ્ધા અને પ્રીતિથી પોતાના જીવનમાં આજ્ઞા-ઉપાસનાની દૃઢતા કરે, તે ભગવાનનો રાજીપો પ્રાપ્ત કરી તેમની કૃપાનું પાત્ર થાય છે. શાસ્ત્રોમાં કહેલ બ્રાહ્મી સ્થિતિને તે જીવતાં છતાં જ પ્રાપ્ત કરે છે. એકાંતિક ધર્મ સિદ્ધ કરે છે. ભગવાનના શાશ્વત, દિવ્ય એવા અક્ષરધામને પામે છે, આત્યંતિક મુક્તિ મેળવે છે અને સુખ પ્રાપ્ત કરે છે. (૨૮૮-૨૯૦)

Ā shāstrane anusarīne je jan shraddhā ane prīthī potānā jīvanmā āgnā-upāsanānī druḍhatā kare, te Bhagwānno rājīpo prāpt karī temanī kṛpānu pātra thāy chhe. Shāstromā kahel brāhmī sthitine te jīvatā chhatā ja prāpt kare chhe. Ekāntik dharma siddha kare chhe. Bhagwānnā shāshvat, divya evā Akṣhardhāmne pāme chhe, ātyantik mukti meḷave chhe ane sukh prāpt kare chhe. (288-290)

१८८-१८९. परमात्मा परब्रह्म स्वामिनारायण भगवाने अक्षरपुरुषोत्तम सिद्धांतनी स्थापना करी अने गुण्णातीत गुरुओअे तेनुं प्रवर्तन कर्तुं. ते सिद्धांत अनुसार आ शास्त्र रच्युं छे. (२८५-२८६)

Paramātmā Parabrahma Swāminārāyaṇ Bhagwāne Akṣhar-Puruṣhottam siddhāntnī sthāpanā karī ane guṇātīt guruoe tenu pravartan karyu. Te siddhānt anusār ā shāstra rachyu chhe. (295-296)

१८९-१९०. परब्रह्म दयाळु स्वामिनारायण भगवान कृपाअे करीने ज मुमुक्षुओना मोक्ष माटे आ लोकमां अवतर्या. सकण आश्रित भक्तोनां योगक्षेमनुं वडन कर्तुं अने आ लोक तथा परलोक अेम अंने प्रकारनुं अेमणे कल्याण कर्तुं. (२८७-२८८)

Parabrahma dayālu Swāminārāyaṇ Bhagwān krupāe karīne ja mumukṣhuonā mokṣha māṭe ā lokmā avataryā. Sakal āshrit bhaktonā yog-kṣhemnu vahan karyu ane ā lok tathā paralok em banne prakārnu emañe kalyāṇ karyu. (297-298)

१९३. नाना बाणको तथा बालिकाओअे बाणपण्थी ज विद्या प्राप्त करवी. दुराचार, कुसंग अने व्यसनोअे त्याग करवो. (२९०)

Nānā bāḷako tathā bālikāoe bālpaṇṭhī ja vidyā prāpt karavī. Durāchār, kusang ane vyasanono tyāg karavo. (209)

१९४. जे मनुष्य कामासक्त, कृतघ्नी, लोकोअे छेतर्नार, पापंडी तथा कपटी होय तेनो संग त्यजवो. (२९१)

Je manuṣhya kāmāsakta, kṛtaghnī, lokone chhetarnār, pākhandī tathā kapaṭī hoy teno sang tyajavo. (217)

१९५-१९६. जे मनुष्य भगवान अने तेमना अवतारोनुं भंडन करतो होय, परमात्मानी उपासनानुं भंडन करतो होय अने साकार भगवानने निराकार मानतो होय तेनो संग न करवो. तेवा ग्रंथो न वांचवा. (२९८-२९९)

Je manuṣhya Bhagwān ane temanā avatāronu khaṇḍan karato hoy, Paramātmānī upāsanānu khaṇḍan karato hoy ane sākār Bhagwānne nirākār mānato hoy teno sang na karavo. Tevā grantho na vānchavā. (218-219)

૧૯૭. જે મનુષ્ય મંદિર અને ભગવાનની મૂર્તિઓનું ખંડન કરતો હોય, સત્ય-અહિંસા આદિ ધર્મોનું ખંડન કરતો હોય તેના સંગનો ત્યાગ કરવો. (૨૨૦)

Je manuṣhya mandir ane Bhagwānnī mūrṭionu khaṇḍan karato hoy, satya-ahinsā ādi dharmonu khaṇḍan karato hoy tenā sangno tyāg karavo. (220)

૧૯૮. જે મનુષ્ય ગુરુશરણાગતિનો વિરોધ કરતો હોય, વૈદિક શાસ્ત્રોનું ખંડન કરતો હોય, ભક્તિમાર્ગનો વિરોધ કરતો હોય તેનો સંગ ન કરવો. (૨૨૧)

Je manuṣhya guru-sharaṇāgatino virodh karato hoy, Vaidik shāstronu khaṇḍan karato hoy, bhakti-mārgno virodh karato hoy teno sang na karavo. (221)

૧૯૯. કોઈ મનુષ્ય લોકમાં વ્યાવહારિક કાર્યોમાં બુદ્ધિવાળો હોય અથવા શાસ્ત્રોમાં પારંગત પણ હોય, તેમ છતાં પણ જો તે ભક્તિએ રહિત હોય તો તેનો સંગ ન કરવો. (૨૨૨)

Koī manuṣhya lokmā vyāvahārik kāryomā buddhivāḷo hoy athavā shāstromā pārangat paṇ hoy, tem chhatā paṇ jo te bhaktie rahit hoy to teno sang na karavo. (222)

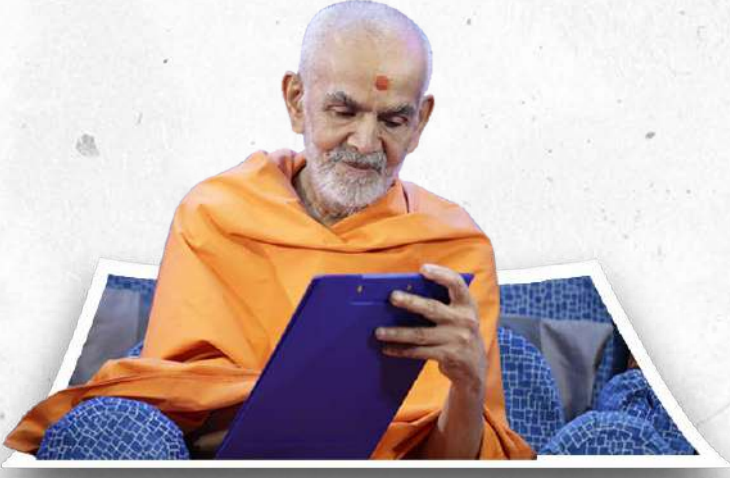
૨૦૦. આધ્યાત્મિક વિષયોમાં શ્રદ્ધાનો જ તિરસ્કાર કરી જે મનુષ્ય કેવળ તર્કને જ આગળ કરતો હોય તેનો સંગ ન કરવો. (૨૨૩)

Ādhyātmik viṣhayomā shraddhāno ja tiraskār karī je manuṣhya kevaḷ tarkane ja āgaḷ karato hoy teno sang na karavo. (223)

Notes

જવ તો ખૂબ જાણ્યો છે,
જે ઘોર તે થાય મોરે
મુજપાઠમાં મંડી પડો.

સ્વકે.

॥ સત્સંગદીક્ષા મુખપાઠ સ્પર્ધા ॥
ઓફિકા

Blessings
Pramukh Swami Maharaj

Inspirer
Mahant Swami Maharaj